ಡಾ|| ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಪುರಾಣಿಕರ ಒಂದು ಕೊನೆಯ ಭೇಟಿ

ಅಲಮ ಅನಿಮಿಷಗಳು

ಬಾಲಕಾಲಿ ಅಜ್ಞಾನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಯಾದರೂ ಹೂಗಳ ಪರಿಮಳ ಮಾದರೂ ಮಾಡಿದೂ ಇದ್ದಲಿದಾ ನಾನು ಮಾತ್ರ, ಕಿಟಕಿಯಾಯಿಯಾದ ರಾಗಿದಂತೆ ಅದು ಯಾವಾಗ ಬರುವುದೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಒಂದು ದಿನ ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕಾರಣ ಲಿಂಗಕಾಯದ ರಾ. ಪುರಾಣಿಕರ ಬಗೆಗಿನ ಅದು ಇತ್ತೀಚಿನ ಕಿಟಕಿಯಾಯಿಯನ್ನೂ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರನೂ ಆದುದಾಗಿತ್ತು. ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ನಮಿಸಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹಿಂದೇ ನಾನು ಲಿಂಗ ಕುಳಿತ ಅಂ ಆಗ್ರಾ ರಾಜಬೀದಿಯ ಅವರ ಶ್ರೀಗಂ ನಿಲುವಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರ ಅದೇ ಆಗ ಅನ್ಯತ್ರಯಿಂದ ಗಾಂಭೀರ್ಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮೇಲಿನ ನಿಲುವಿನ ಆ ಅಲಮ ಬಾಯಿ ಬಾಂಗ್ಲಾ ಇದ್ದ ಬೆಗ ಇವರು ಬಂದು ಅಭ್ಯಾಸಾಂದು ಎನ್ನುವುದು ಅಲಂಗ ಮಾಳಾಗಿ ಆಗ ಕಾಣಿ ಬಂದರು. ಅವರು ನಿಲ್ಲ ನಾನು ಹೋಗಾಳಿಲ್ಲ. ಹಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮಿಷ ಮಾತುಮಿಲ್ಲದಾಯ ಈ ಸಲ ಒಂದು ಕಾಲಾನವರೆಗೆ ಮಾತುಮಿಲ್ಲದೂ ಅವರ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕಂಡಿದ್ದು ಅಲ್ಲ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡ ಹಿಂದ ಅಷ್ಟು ದಿನದ ಚಿಕಾಗಾಸ್ಥಿಗಳ್ಳಿ ಧಾರ ಎದರಂತೆ ಮಾತಾಡಿದರು.

ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು ಒಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ನಾನು ಎಷ್ಟು ಸಲ ಅವರ ಭೇಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಚುಟುಂಬ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಕಾಣ, ಅದರ ಈ ಸಲ ನಗುತ್ತಿಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹಾಗೂ ಮಗಳು ಭೇಟಿ ಇದ್ದರು. ರಾ. ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಪುರಾಣಿಕರನ್ನು ಇವರು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲ ಕೊಂದಲಿಗೆ ಮೊಳಗಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೂಡಿದ್ದ ಮಾಡಿದ್ದ ಅಲ್ಲ ನಾವು ಇದ್ದುದ್ದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡ ಮಾಡಿದ್ದ ಅಲ್ಲ